8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 46

IN NEDERLAND 60 Ct.

DRINK MEER MELK!

NATIONALE CAMPAGNE VOOR DE MELK

HELP DE GRIJSAARDS !

ONZE LEZERS BLIJVEN NIET ONVERSCHILLIG

IEDER jaar in de herfst — in ons land van 22 tot 29 november — herinnert men er ons aan dat er ouden van dagen zijn, die alléén op de wereld staan en aan hun lot werden overgelaten. Wij zijn jong en wij denken daaraan niet of toch zeer zelden. Nochtans zijn wij de ouden van dagen respekt en ook dankbaarheid verschuldigd. Het is dank zij hun arbeid dat wij kunnen leven zoals wij dat doen, dat de jeugd van heden het beter heeft dan die van een eeuw geleden.

De tijd gaat snel en de jeugd vliegt als een droom voorbij. Vandaag nog zijn wij jong, maar morgen zijn wij « de ouderen ». Oud en jong vormen de schakels van de grote levensketting.

Laat ons daaraan even denken tijdens de week van de grijsaards die zondag begint. Wij moeten de ouderen van dagen helpen telkens wij dit kunnen. Wij mogen geen enkele gelegenheid laten voorbijgaan. Hun vreugde en hun glimlach zal onze mooiste beloning zijn.

Kuifje

SCHRIJF EENS 'N BRIEFJE

KAREL MOELANDTS, Capucineressenstr., 38, Antwerpen, **richt langs deze weg een oproep tot alle meisjes en jongens uit zijn omgeving om hem oude leesboeken en speelgoed te bezorgen. Karel Moelants wil dit alles schenken aan een jongenstehuis uit de omgeving van Antwerpen. Wie er meer over wenst te vernemen, en wie Karel een handje wil helpen, belt even bij hem aan !**

RIENEKE LIE, Gondangdia Ketjil, 2A, Djakarta (Indonesia), *zoekt korrespondenten uit alle landen. Rieneke is veertien jaar, houdt veel van tennis en muziek en verzamelt postzegels, lucifersdoosjes en ansichtkaarten.*

MARCEL GELAUDE, Hugo Verrieststraat, 7, Gentbrugge, *wenst te korresponderen met een jongen uit Belgisch Congo of Frankrijk in het Frans. Marcel verzamelt postzegels en toeristische dokumentatie.*

JACQUES CHRISTIAENS, Jan Bollenstraat, 7, Brussel 2, *houdt vooral van moderne muziek, sport en spaart postzegels. Hij zou graag korresponderen met lezers uit alle landen, in het Nederlands, Frans, Engels of Duits.*

MIEKE DE WITTE, St-Sebastiaanslaan, 45, Kortrijk, *wil briefwisselen met een meisje van 12 of 13 jaar uit het buitenland, liefst uit Holland, in het Nederlands of in het Frans.*

WIE IS ER 18 ?

Jules Lemoine, Heirbaan, 4, Attenrode-Wever, zoekt een korrespondent uit Engeland. Jules interesseert zich voor vliegtuigen, fotografie en muziek. Jules is 18 jaar.

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

TOT WEERZIENS, BRIEK SCHOTTE !

DITMAAL is het dan werkelijk zo ver. De « oude taaie » van de Belgische wielersport neemt afscheid. Bartali hield van zijn bijnaam « il vecchio », de oude, want onder deze bijnaam was hij in heel Italië beroemd en geliefd. Wij hebben reeds lang onze « oude taaie ». Immers, Briek Schotte kreeg deze naam reeds enkele jaren geleden. Wij denken, dat zijn kale schedel hieraan schuld had ! Een renner heeft echter geen weelderige haardos nodig, maar wel een paar flinke benen, en die bezat Briek Schotte !

Hij was tweemaal wereldkampioen en heeft bijna alle grote klassieke wegritten één of tweemaal gewonnen. Jammer genoeg was hij geen klimmer. Dit belette echter niet dat hij een Ronde van Frankrijk als tweede eindigde.

Briek Schotte begon zijn carrière in 1939. Hij was toen twintig jaar oud. De eerste internationale wedren door hem gewonnen was de Omloop van het Westen. Briek Schotte hield van zijn beroep en eerbiedigde het. Hij was altijd eerlijk en rechtschapen. Hij was zeer geliefd in eigen streek en heel het land door. Twintig jaar lang werd Briek Schotte steeds als een van onze beste wielrenners vermeld. Dat is een knappe prestatie en op zichzelf reeds een rekord.

Hebben jullie ooit de naam van de Italiaanse kampioen Constante Girardengo gehoord ? Hij reed van 1912 tot 1936, dat zijn dus vijfentwintig seizoenen. Nochtans was het leven voor de wielrenners in die tijd veel harder en de renfietsen waren lang niet zo geperfektioneerd als thans. Girardengo verliet het strijdperk toen hij drieenveertig jaar oud was.

Onze Schotte heeft er beslist niet aan gedacht het rekord van Girardengo te breken, hij is trouwens geen rekordjager. Wij zijn de mening toegedaan dat Briek Schotte zijn taak steeds prachtig heeft vervuld. Al de renners van zijn generatie zijn eigenlijk reeds lang uit de cirkulatie verdwenen behalve dan de knappe Schulte de pisterenner Derksen en de onverwoestbaar Dis Keteleer.

Wat zal Schotte nu doen ? Zou hij zijn fiets werkelijk kunnen opbergen ? Onlangs verklaarde hij nog aan een van mijn kollega's : « De dag dat ik met rijden ophoud, word ik op slag tien jaar ouder ! » Dat wensen wij de dappere Briek Schotte niet toe ! Wij hopen dat hij een kans heeft om technisch direkteur van een jonge rennersploeg te worden. Telkens wij hem zullen ontmoeten, hetzij als technisch direkteur, hetzij als renner, zullen wij gelukkig zijn in hem een waar en een groot kampioen te kunnen begroeten !

OPGELET !

VERGEET

JE ABONNEMENT

NIET TE VERNIEUWEN !

ZIJN LEVEN IS EEN ROMAN!

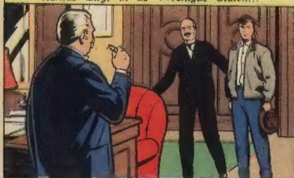
ERNEST HEMINGWAY

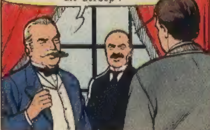

SCENARIO : YVES DUVAL

TEKENINGEN : ED. AIDANS

IN 1917, in de kantoren van het dagblad « Star » te Kansas City, in de Verenigde Staten...

Hemingway zit in het redaktiekantoor en haspelt de ondankbare karweitjes af. Hij droomt echter van andere dingen...

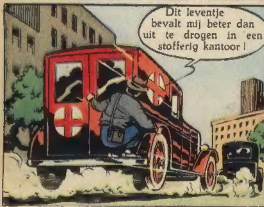

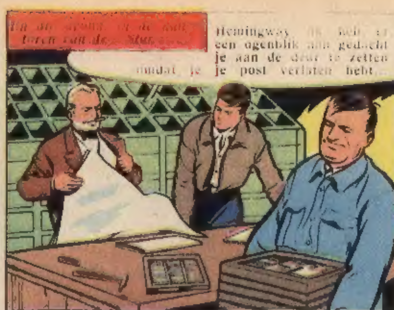

Maak dat je weg komt! Hoor je de kogels niet fluiten?
Ja, en dát is nou juist zó interessant!

Hemingway, ... een ogenblik ... gedacht je aan de ... te zetten omdat je je post verlaten hebt...

reportage prachtig is!
AR
ZIJN GANG
SLOT EN GRENDEL

In 1917 is Hemingway oorlogskorrespondent aan het Italiaans front

Ik bid u, kolonel, laat me naar de voorste linies gaan.

Die Amerikaanse reporters zijn van lotje getikt!

Dat is heel wat boeiender!

Jongens, ik zou uw indrukken willen kennen...
Maar laat je toch vallen, alle duivels!

Indrukken? Kom met ons mee, wij moeten de Oostenrijkse mortieren tot zwijgen brengen!
Mooi! Ik vergezel jullie...

Met zijn fototoestel als énig wapen, stormt de jonge reporter mee ten aanval...

Maar eensklaps...

Een week later...
Ik heb lang voor uw leven gevreesd...

Een kogel in het been en 231 granaatscherven over heel het lichaam.

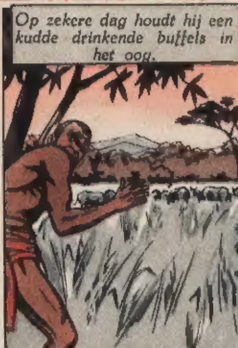
Ik heb vernomen dat mijn foto's gelukt zijn. Dat is een troost!

Je hebt drie maanden in het hospitaal verbleven en twaalf operaties ondergaan ?...
Ja, en dat heeft me een medaille opgebracht en de tijd om een roman te schrijven...

Hij vestigt zich te Parijs . Maar het vredige, kalme leven gaat hem helemaal niet af...
Mr Black, vertel me nog wat over uw jachtpartij in Afrika.

Het is in Zuid Afrika dat ik de interessantste buffels ontmoet heb...

En de onstuimige Amerikaan gaat naar Afrika.

Op zekere dag houdt hij een kudde drinkende buffels in het oog.
Wat betekent dat hels lawaai ?

NEUSHOORNS, BWANA ! NEUSHOORNS !

Verduiveld ! En ze komen met drieën op mij afgestormd... En mijn dragers zijn natuurlijk de pijp uit !

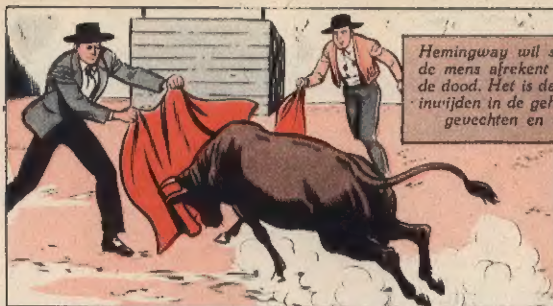

Die oersterke dieren zijn alleen kwetsbaar aan de linkerschouder... Als ik het middelse exemplaar kan neerschieten, heb ik misschien een kans...
BRROOOMM

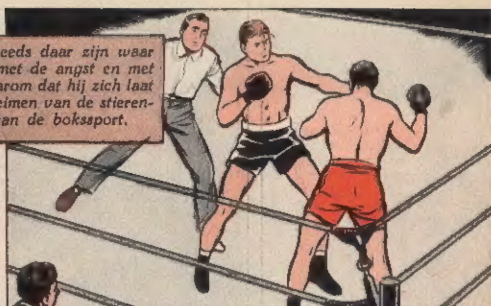

Hemingway mikt zorgvuldig en de middelste kolos stort neer.

De twee anderen wijken uit hun baan, scheren rakelings naast de jager en stormen naar de rivier toe.

Ditmaal was ik bang... Ik zag de dood voor ogen...

Hemingway verwerkt zijn Afrikaanse avonturen tot boeiende romans...

En uit zijn belevenissen aldaar ontstaat zijn meesterwerk : « Voor wie de doodsklok luidt ».

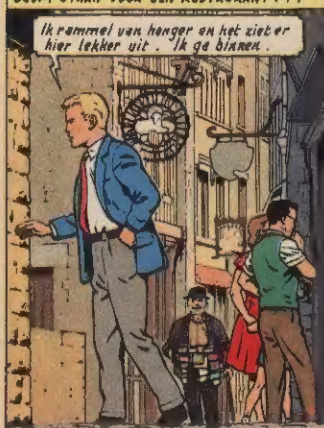

DE VLAMME

Lefranc is te Mont-Saint-Michel toegekomen. Hij is

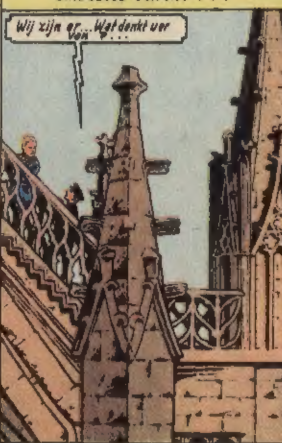

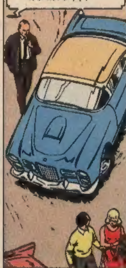
NZEE

DOOR JACQUES MARTIN

...ertuigd dat Jan hier wordt gevangen gehouden...

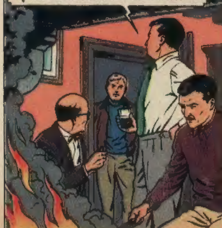

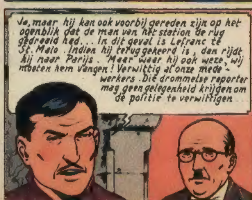

Rik ontdekte in het warenhuis A L'INNOVATION het prachtig speelgoed van de selektie KUIFJE...

DE KUIFJE'S CREATIES

Diezelfde avond schreef hij zijn vriend daarover een brief op het KUIFJE'S BRIEFPAPIER.

Toen de brief toekwam, dekte Jan zich toe met een warme KUIFJE'S DEKEN...

Jan wilde dat speelgoed absoluut zien. Vliegensvlug deed hij zijn ochtendgymnastiek op het donzige KUIFJE'S KARPET...

EN JIJ...

waarop wacht je om je de prachtige KUIFJE'S creaties aan de schaffen ?

- Briefpapier **PELLETIER**
- Dekens **N. V. MANTA**
- Het warenhuis **" A L'INNOVATION "**
- Karpetten **A. STANDAERT,** Vichte
- Mascotte Bobbie **MIRIM**
- Poppenkast **N. V. FABEL,** Weerde
- Klederen voor de jeugd **Ets J. SALIK, N. V.**

Enz., enz.

Hij kleedde zich aan en schonk zijn broertje de sympathieke MASCOTTE BOBBIE en

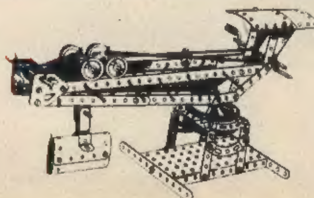
Dan verwittigde hij er al zijn vrienden van dat er thans speelgoed bestaat, briefpapier, dekens, karpetten en mascotten KUIFJE.

honderd spelen in 1

Wie jong en nieuwsgierig is, kan een oneindige reeks modellen uitvinden en bouwen met MECCANO ! De beste manier om te leren is voor een jongen beslist het zelf te doen. En dat kan hij met

MECCANO

beter dan een stuk speelgoed

Deze hijskraan is gebouwd met een doos nummer 3. Voor de opgroeiende jongen, is er geen beter speelgoed dan MECCANO

Om gratis een kleurenfolder te krijgen, stuur je deze bon naar FREMINEUR, Bogaerdenstraat, 1, Brussel 1.

MECCANO BON N20

1947

PAUL FRERE PRAAT OVER AUTO'S

DE GESCHIEDENIS VAN CHARLES EN JOHN COOPER

TWAALF jaar geleden waren Charles en John Cooper, vader en zoon, kleine garagisten te Surbiton, een voorstad van Londen. Op twee langsfremen monteerden zij twee onderstellen van een oude Fiat 500, een vooraan en een achteraan. Een JAP motor, de motor van een motorfiets, en een versnellingsdoos, eveneens van een motorfiets, bevestigden zij achter de zetel van de chauffeur. Motor en versnellingsdoos dreven de achterwielen aan bij middel van kettingen. Met de aldus gemonteerde wagen hoopte John Cooper zijn debuut als racer te maken. Het was in die tijd dat men de formule III creëerde om de racesport, onderbroken door de oorlog, weer op dreef te brengen, en de jongeren de mogelijkheid te schenken aan de racen deel te nemen met kleine wagens, voorzien van een 500 cm3 motomotor. Deze wagens waren relatief goedkoop en de liefhebbers konden ze zelf bouwen.

DE eerste racen voor wagens van de formule III werden betwist in het seizoen 1947. John Cooper was onmiddellijk de grote uitblinker en meester op het terrein. Zijn prestaties waren zo opvallend, dat andere racers hem vroegen ook voor hen renwagens te bouwen. En in de kleine garage van Charles en John Cooper kon men weldra een reeks chassis zien staan die gemonteerd moesten worden. Twee jaar later was het zo ver, dat de racer die geen Cooper bezat niet de geringste kans had een wedren formule III te winnen!

Ieder jaar werd het model geperfektioneerd, lichter gemaakt en voorzien van een Norton, een krachtiger motor dan de JAP. Het is echter het oud model met een JAP-motor dat de beste tijd realiseerde in de « automobiel Slalom » onlangs te Brussel georganiseerd.

Andere specialisten lieten weldra in de kleine Cooper-chassis een JAP motor met twee cylinders van 1000 of 1100 cm3 aanbrengen. Zij overwonnen met deze kleine, ultra-lichte en makkelijk maneuvreerbare wagen, racewagens met een tweemaal grotere cylinderinhoud.

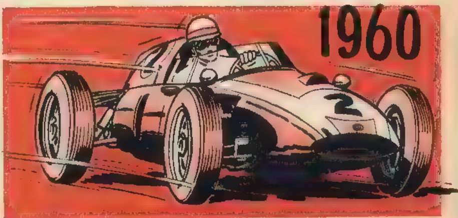
In 1952 reed Mike Hawthorn met een Cooper voorzien van een Bristol motor van 2 liter. In de Grote Prijs was deze wagen de snelste na de Ferrari. De motor van de Cooper stond vooraan, want op dit tijdstip bestond de transmissie nog niet die John en Charles Cooper nodig hadden om de motor achteraan in hun wagen te monteren.

Toen de éérste Coventry-Climax motor van 1100 cm3 op de markt kwam, werd de oude formule opnieuw gebruikt voor de konstruktie van een kleine sportwagen bestemd voor kompetities: klein chassis met vier onafhankelijke wielen, wielen uit een lichte legering, en motor achteraan. Er was echter geen sprake meer van voor de transmissie een ketting te gebruiken zoals met de motor van een motorfiets. En John Cooper nam dan het transmissiesysteem van de oude Citroën 11 PK met een versnellingsdoos getransformeerd door een Franse firma die er vier versnellingen in aangebracht had. Zodra de motor Climax van 1500 cm3 klaar was, keerde men terug tot de één plaats-formule. Daarmee was de Cooper formule II geboren.

Dat was in het jaar 1956. In negen jaar tijd was de 500 vergroot, maar de basiskonceptie was dezelfde gebleven. Waarom ze veranderen, vermits deze konceptie een lichtere bouw toeliet en de geringste weerstand aan de lucht bood? En de Cooper formule II was even schitterend als weleer de Cooper formule III. Waarom zou men er niet in slagen een schitterende formule I te bouwen? De motor werd afgeleid van de 1500 cm3 en men veranderde hem in een 2 l. motor. De firma Coventry-Climax bouwde toen een 2,5 l. motor en het sukses was groot. Zelfs Ferrari moest zich buigen voor dit sukses, en bouwde zelf nieuwe wagens van de formule Cooper.

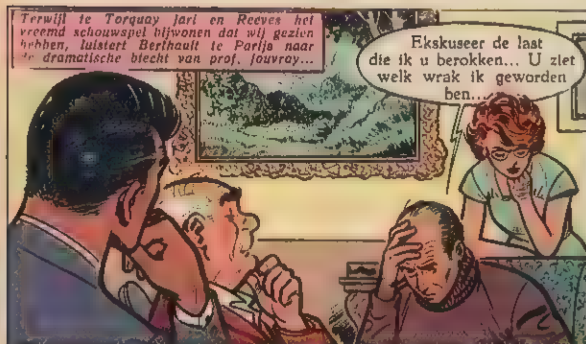
John Cooper triomfeerde en het is hem van harte gegund! Hij is een sympatiek man en alhoewel hij wereldkampioen van de autokonstrukteurs is, kan men hem steeds en overal vinden in blauwe overall, gereed om de laatste hand te leggen aan een van zijn renwagens. Hijzelf noemt zich de « Blacksmith of motor racing », de smid van de automobielsport.

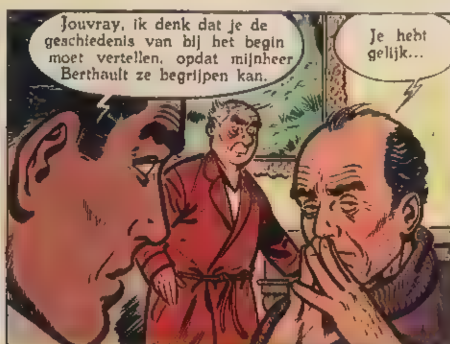
Van Frere

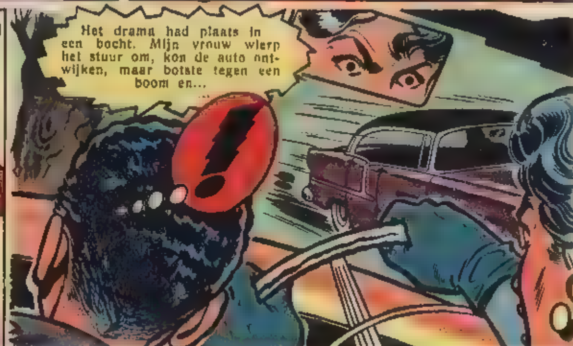
Het geheim van JIMMY

Verscholen achter een rotsblok zien Jarl en Reeves hoe een oude visser de

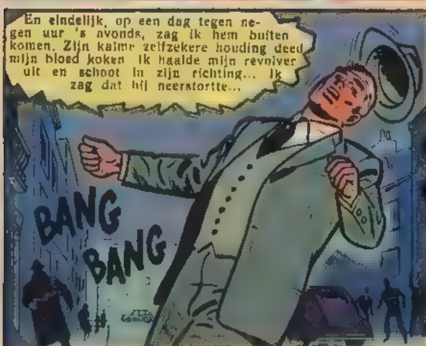

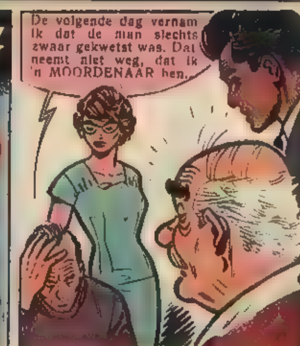

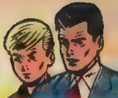

TORRENT *door Raymond Reding*

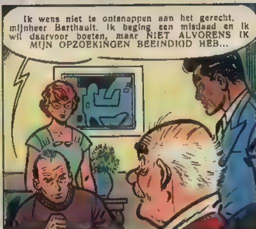
... de geheimzinnige bezoeker van Jimmy Torrent Engeland bereikte, vernielt...

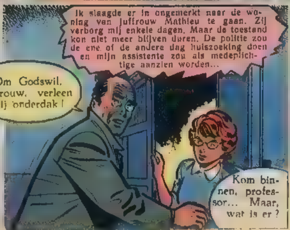

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN JIMMY

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Follet

DE GEZELLEN VAN

ZEVENDE HOOFDSTUK

SPOKEN OM HET WRAK !

ONDER de schok van de kogel, verloor het roofdier bijna zijn evenwicht, maar op het laatste nippertje kon het zich weer oprichten. Met woedend gegrom en opgetrokken lippen week het even achteruit om zich een tiende van een sekonde later met een machtige sprong op zijn aanvaller te werpen, zonder dat deze de tijd kreeg een tweede maal te vuren. Op dit ogenblik weerklonken er drie schoten achter elkaar. Jimmy had de zwarte tijger in zijn sprong geraakt. Hij was er zeker van dat hij hem geraakt had, en nochtans hadden zijn drie kogels evenmin effekt als de patroon van Balton. Het roofdier wierp de geterroriseerde Amerikaan om als een kegel. De man trachtte zijn gelaat wanhopig te verbergen achter de opgestoken armen. Stone vuurde nog twee maal. Hij zette alles op het spel, want hij riskeerde Balton te treffen. Toen verwaardigde de jaguar zich de kop even op te heffen. Met vlammende blik staarde hij de man die hem gewond had aan, dan verdween hij stil en bliksemsnel in het dichte struikgewas. Opgeschrikt door de geweerschoten waren Coelho en Lick, die vooraan marsjeerden, op hun stappen teruggekeerd. Wit als de dood lag de Amerikaan op de grond, de rechterzijde van zijn jas en hemd waren gescheurd en de klauw van de jaguar stond diep in zijn schouder. Ook Carrena, Ramirez en Linos kwamen toegesneld. Carrena boog zich over de gewonde en bromde een paternoster onverstaanbare vloeken. Toen hij er zich van overtuigd had dat de wonde van Baltons schouders minder ernstig was dan ze er uitzag, schold hij deze laatste voor idioot en kriminele domoor.

Met een machtige sprong wierp de tijger zich op de man...

— Waarom ben je niet voorbij gegaan zonder te schieten ? De jaguar zou je niet aangevallen hebben. Je weet toch wel dat die roofdieren de mens heel zelden aanvallen ! Nu ben je er goed aan toe, he ? En als die wonden niet gaan etteren, mag je van geluk spreken !

Jimmy liet de verzorging van de Amerikaan aan de kolonel en Coelho over en baande zich een weg door het kreupelhout, daar waar hij de zwarte tijger had zien verdwijnen. Na een tiental meter vond hij het dier uitgestrekt op de flank. Geïntrigeerd boog hij zich over het prachtig dier met de glanzende zwarte huid en hij kon een kreet van verrassing niet onderdrukken. Een van de kogels had de schouderholte van de tijger geraakt en dus het hart doorboord. Dit dodelijk schot zou negen op tien wezens ter plaatse hebben neergebliksemd. Het had echter de jaguar niet belet zich weer op te richten en een eind verder in het bos te gaan sterven. Dit weerstandsvermogen grensde aan het wonderlijke...

Toen Jimmy weer bij de kleine groep kwam, was Balton overeind gekomen. Hij werd gesteund door twee van zijn gezellen. Hij zag nog steeds doodsbleek, maar trachtte de lippen te vertrekken tot een vage glimlach.

— Dank je, Lawson. Je bent een prachtkerel ! Eerst heb je Linos gered en nu mij. Wie van ons is de volgende ?

Jimmy mompelde dat het niet de moeite waard was om er woorden aan te verspillen. Dan haalde hij de schouders op en wendde de ogen af. Hij beefde toen hij de starre blik van Carrena op zich gevestigd voelde. In die blik las hij verrassing, nijd, eerbied en ook vrees...

HET KERKHOF IN DE JUNGLE

Balton voelde zich erg zwak en dit vertraagde de opmarsj van de karavaan gevoelig. Pas laat in de namiddag bereikten ze het wrak. De schemering hing reeds over het woud. De zeven mannen bleven staan aan de rand van de grote, zwarte krater, die het vliegtuig in de jungle had geboord op het ogenblik dat het daar van een hoogte van 5.000 meter was neergestort. Zij voelden allemaal dezelfde angst, hetzelfde medelijden. Er was helaas geen enkele overlevende meer. Tussen het gescheurd en verwrongen plaatijzer lagen zevenendertig verkoolde lijken. Waar eens de stuurhut was, zag men de marconist die de luisterhoorn nog op het oor had en de stewardess die een kleine koffiepot krampachtig omknelde.

— Die ongelukkigen ! stotterde de grote Ramirez, wiens lichtbruine gelaatskleur vaalgrijs geworden was van aandoening.

— Goddank zijn ze allen gestorven zonder dat ze geleden hebben.

TONE

DE DUIVEL

Een Stratokruiser van de lijn Buenos Aires-New York stortte neer in het oerwoud ten westen van Belem. Een van de passagiers was de spion, Rudolf Varzy, in het bezit van waardevolle microfilms. Jimmy Stone werd uitgestuurd om deze films in handen te krijgen. Samen met de hulpkaravaan werd hij geparachuteerd in de nabijheid van het wrak...

Carrena knikte en antwoordde:

— Onze expeditie was nutteloos, zei hij. Wij zullen de doden begraven. Nu is het reeds te laat, wij doen dat morgen... Nadien maken wij de inventaris van al hetgeen wij in het wrak vinden.

Om de nacht door te brengen, kozen de vrijwilligers een kleine plek verkoolde grond op een dertigtal stappen van de Stratokruiser. Coelho en Lick legden een vuur aan. Zij gebruikten hun somber maal, de traditionele dosis kinine en maakten zich dan klaar om te slapen.

Tengevolge van de verwoestingen aangericht door de brandende stukken van het vliegtuig, was de plek vrij van insekten en dat was een groot geluk voor de afgejakkerde mannen. Doodmoe na twee dagmarsjen verdroegen zij de obsederende kakofonie van het woud beter dan de vorige avond. Het duurde dan ook niet lang of zij vielen in een loodzware slaap.

Toen hij vlakbij het wrak was gekomen, ontstak hij een minuskule elektrische zaklamp.

Jimmy wou twee uren wachten, en om de tijd te doden en tegen de vermoeidheid te vechten, rookte hij de ene sigaret na de andere. Toen hij van oordeel was dat zijn makkers sliepen, sprong hij uit zijn hangmat en liep geruisloos naar het wrakstuk van het reuzenvliegtuig.

Hij had een afkeer van hetgeen hij thans doen moest. Het vooruitzicht die verkoolde overschotten te moeten doorsnuffelen, gaf hem een raar gevoel in de maagstreek. Hij moest echter zijn taak volbrengen. Het belang, om niet te zeggen de veiligheid van het Westen, stond op het spel. Zonder dat het groot publiek er ooit iets zou over vernemen, deed de opdracht die hij thans in een verloren hoek van Brazilië volbracht, de balans van de machtsverhoudingen onvermijdelijk naar de ene of naar de andere zijde overhellen. Zijn sukses of zijn mislukking zou weerklank vinden achter de schermen van de meest verwijderde ambassades. Hij moest de microfilms van Rudolf Varzy weervinden...

Toen hij vlakbij het wrak was gekomen, ontstak hij een minuskule elektrische zaklamp. Een dunne lichtstraal verlichtte weldra de silhouet van een man die met opgetrokken knieën door de dood verrast werd. Zijn kleren vielen in lompen. De onbekende hield in de hand een zwart leren aktentas. Dank zij de foto die Higgins hem had getoond, herkende Jimmy de trekken van Rudolf Varzy. Hij was het wel degelijk met zijn vooruitstekende jukbeenderen, platte neus en schuinstaande ogen. Jimmy stapte over enkele vormeloze stukken metaal, hurkte nabij de Hongaar en doofde het licht...

DE VIJAND VALT AAN

Het was op de terugweg dat het drama zich voordeed. Stone had zich losgewerkt uit het magma van staal en ijzer en wilde terug naar zijn hangmat keren toen hij rechts van zich een gekraak hoorde dat onmiddellijk gevolgd werd door een diepe zucht. Hij stond stokstijf stil, zijn hart hamerde, zijn spieren spanden zich als koorden. Hij aarzelde zijn zaklamp weer te ontsteken uit vrees daardoor zijn positie kenbaar te maken.

Na enkele sekonden hoorde hij niets anders meer dan het nachtelijk koncert dat opsteeg uit het woud. Hij hernam zijn weg. Hallucinerend traag zette hij de ene voet voor de andere. Hij luisterde scherp en zijn ogen boorden ononderbroken en zeer oplettend door de duisternis.

Na vier of vijf stappen stopte hij en keerde zich bliksemsnel om. Zijn instinkt zei hem dat hij een verkeerde weg was ingeslagen, dat hij de rug had gekeerd naar het vuur waarvan de zwakke schijn onzichtbaar was achter het ondoordringbaar kluwen van struikgewas en lianen. Hij haalde zijn kleine lamp uit zijn broekzak te voorschijn.

Op dit ogenblik hoorde hij voor de tweede maal dat verdacht gekraak. Het was thans duidelijker en dichter bij dan de éérste keer. Er was geen twijfel meer mogelijk, iemand bespiedde hem in de duisternis. De vijand stond daar gereed om toe te springen en vastbesloten hem neer te slaan, te doden misschien, om de vulpen van Varzy te bemachtigen.

De angst sloeg hem om het hart. Hij haalde zijn Mauser te voorschijn en ontzekerde zijn wapen. Inwendig dacht hij, dat hij er goed had aangedaan het mee te nemen op zijn weg naar het wrak... Toen gebeurde alles zó vlug, dat hij niet eens de tijd kreeg er zich rekenschap van te geven uit welke richting de aanvaller eigenlijk kwam. De kolf van een revolver kwam hard neer in zijn nek en hij had een ogenblik de indruk dat zijn hoofd zou barsten. Hij voelde zijn knieën knikken, zijn oren suisden en duizend sterretjes dansten hem voor de ogen.

De Mauser die hij had losgelaten viel met een doffe plof op de grond.

Nooit zou Jimmy kunnen zeggen of hij op dit ogenblik al dan niet het bewustzijn verloor. Zo ja, duurde de bewusteloosheid slechts enkele momenten. Toen hij weer op zijn positieven kwam, voelde hij dat een schaduw zich over hem boog. Hij rook de ontsmettende geur van tandpasta en voelde dat vlugge handen in de zakken van zijn hemd gleden.

Op het ogenblik dat de vingers van de onbekende zich om een vulpen sloten, gaf Jimmy Stone zijn aanrander een krachtige opstopper. De stoot gleed echter af op de hoekige, stoppelige kin van de onbekende vijand. Deze laatste onderdrukte een krachtterm en liet zich met heel zijn gewicht op de Amerikaan vallen. De twee tegenstanders omknelden elkaar en begonnen een hardnekkig lijf aan lijf gevecht. Het was een strijd op leven en dood...

Jimmy begreep dadelijk dat hij niet de bovenhand zou krijgen. De slag in de nek had hem verzwakt en zijn tegenstander was niet alleen zeer sterk, maar bovendien geïnitieerd in alle geheimen van het gevecht op de grond.

Jimmy profiteerde van een sekonde rust, pompte de longen vol lucht en slaakte een ijselijke gil, die alle bewoners van het woud beslist met verstomming sloeg. Het kwam zo onverwacht dat de spion aarzelde, dan haastig overeind sprong en in de duisternis verdween.

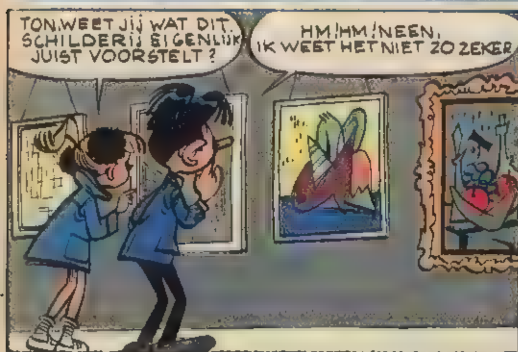
Hij reageerde zoals Stone verwacht had. Maar, wat zou er thans gebeuren?

De gil van Jimmy had iedereen gewekt. Carrena of een andere vrijwilliger kon dus ieder ogenblik opduiken. Waarom zou de aanrander naast zijn slachtoffer wachten tot er hulp kwam? Hij deed wat de voorzichtigheid hem gebood, d.w.z. hij verdween en hij zou beslist alles in het werk stellen om zich niet kenbaar te maken, te meer daar hij thans IN HET BEZIT WAS VAN DE VULPEN!...

TON en TINNEKE

Jack London

De onderwijzeres onderbrak haar uiteenzetting en glimlachend raakte zij de schouder aan van een kleine jongen, die op zijn bank in slaap gevallen was.

— Je slaapt, Jack ! Je zal nooit iets leren als je niet luistert naar hetgeen ik zeg, hoor !

De knaap wreef zich de ogen uit en antwoordde :

— Verontschuldig mij, juffrouw. Ik heb vorige nacht slechts vijf uren kunnen slapen en ik voel me zo moe...

De onderwijzeres had echt medelijden met de kleine Jack London. Zij wist dat bij hem thuis schraalhans keukenpiet was en dat hij, alhoewel hij nog maar pas twaalf jaar was, moest werken om wat geld te verdienen. Om drie uur 's morgens stond hij op en liep naar de « San Francisco Tribune » om een pak kranten te halen, die verkocht hij dan in de straten tot het tijd was om naar school te gaan. 's Avonds was hij alweer de straat op om de laatste editie van de « San Francisco Tribune » aan de man te brengen.

Voor hem was het een feest wanneer hij zijn vader op visvangst mocht vergezellen. Hij deed niets liever dan met de oude sloep over de grote baai van de Stille Oceaan roeien en naar het water kijken. Van zijn vader leerde hij alles wat een goed zeeman weten moet en hij droomde er van eens te mogen inschepen op een groot schip. Hij wou de geheimzinnige zeeën van het Zuiden exploreren en een heleboel avonturen beleven...

300 DOLLAR VOOR EEN SLOEP

Toen Jack London veertien jaar was, werkte hij te Oakland in een konservenfabriek. Hij werkte daar achttien en soms zelfs twintig uren per dag, en toch had hij nooit een beetje zakgeld ! Een zeeman bood hem een kleine sloep aan voor 300 dollar. Er werd in die tijd heel wat gesmokkeld op zee en de smokkelarij bracht op. Met een sloep zou het dus mogelijk zijn fortuin te maken. Men moest smokkelen en de oesterbanken plunderen die in de baai talrijk waren.

Op zekere dag kloeg de jonge Jack zijn nood aan een grote stevige negerin, die eens zijn voedster was geweest en thans met haar man een kleine welvarende boerderij uitbaatte.

— Jack, waarom heb je me dat niet reeds vroeger gezegd ? Kijk, hier zijn de 300 dollar. Je betaalt me ze terug zodra je rijk bent !

Jack was dolblij. Hij rende naar de haven en kocht de mooie « Razzle-Dazzle ». Maandenlang zwierf hij dan met zijn sloep als smokkelaar over de golven. De opbrengst was geringer dan hij verwacht had. Op een avond werd hij verrast door een geweldige storm en zijn kleine sloep sloeg te pletter op een rif. Daarmee was zijn loopbaan als smokkelaar ten einde.

Het was een zware slag voor Jack, maar spoedig stak hij de kop weer op. Hij was kloek, gezond, energiek en een uitstekend zeeman. Toen de havenkapitein hem doelloos over de kaaien zag zwerven, sprak hij hem aan en stelde hem voor opziener van de visserij te worden.

DE WREDE ZEE

Voor Jack begon er een heel nieuw leven. Het was boeiend en lonend. Vermits hij eens smokkelaar en plunderaar van de oesterbanken was geweest, kende hij al de listen en wist maar al te goed hoe hij smokkelaars en dieven moest verschalken. Het spreekt vanzelf dat deze laatsten het hem kwalijk namen en op zekere dag gooiden ze hem zonder pardon in zee.

Jack moest vier uren zwemmen om de kust te bereiken... Op een andere keer werd hij door Chinese smokkelaars overvallen en op een minuskule rots te midden van de zee achter gelaten. Drie dagen later werd hij daar door een voorbijkomende visser opgepikt.

Op 12 januari 1893 — hij was toen 17 jaar — monsterde Jack aan als scheepsjongen aan boord van de walvisvaarder « Sophie Sutherland ». Het was een hel. De bootsman, een reusachtige Zweed met de bijnaam Rode John, was een brutale rekel van het ergste soort. Hij kon Jack van het eerste ogenblik af niet uitstaan en zo kreeg de jongeman al de vuile karweitjes op te knappen. Ononderbroken moest hij werken als een slaaf. Het was nooit goed en het regende zweepslagen. Op zekere dag had Jack er genoeg van. Hij ranselde Rode John, hoe groot en hoe sterk die ook was, terdege af. Nadien had de reus eerbied voor de scheepsjongen...

EEN BOEIEND VERTELLER

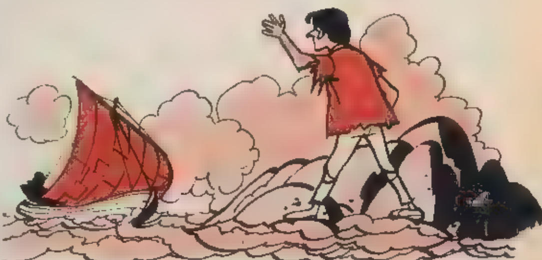
Jack zag het Verre Oosten en de kusten van Siberië. Toen kwam hij terug naar Oakland. De « San Francisco Call » had een literaire wedstrijd uitgeschreven, Jack stuurde de novelle « Taifoen over Japan » in en won de éérste prijs : 25 dollar. Voor hem was het een fortuin. Hij was op dit ogenblik stoker maar toen hij het geld in zijn jaszak voelde, zei hij zijn baantje vaarwel en voer op een vlot de Mississippi af op zoek naar het groot avontuur. Als verstekeling tussen twee goederenwagons reed hij met de trein naar New York, Boston en naar Canada.

In het jaar 1897 greep de goudkoorts hem aan en hij ging naar Klondike om goud te zoeken. Hij was een pechvogel, hij vond geen edel metaal maar deed scheurbuik op en zag de dood voor ogen.

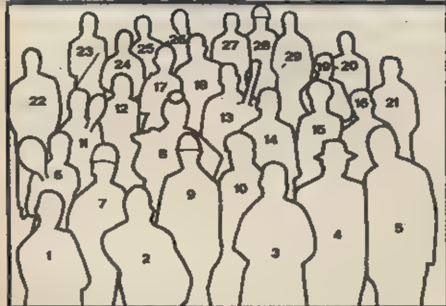
Hij had nu echter veel avonturen achter de rug en was rijk aan herinneringen. Hij besloot die op te schrijven. Jack London was een uitstekend verteller en zijn boeken oogstten onmiddellijk sukses : « The Call of the wild », « The Sea-Wolf » « White Fang », « Martin Eden », « John Barleycorn ». Hij werd de meest gelezen Amerikaanse schrijver van zijn tijd.

Zijn oude liefde voor de zee was niet dood. Hij bouwde een jacht en zeilde er mee naar de Polynesische eilanden.

Op 22 december 1916 stierf de avontuurlijke schrijver aan een bloedvergiftiging. Zijn naam is blijven leven, want zijn naam betekent de zee, het avontuur, de liefde voor de dieren en de natuur.

Je kent ze ! Doe met hen mee !

1 Dhr. HERGÉ, *vader van Kuifje* 2 Dhr. STIJN STREUVELS, *schrijver* 3 E. P. PIRE, *Nobelprijs voor de Vrede* 4 Dhr. VICTOR BOIN, *voorzitter van het Belgisch Olympisch Comité* 5 Dhr KERVYN de MARCKE ten DRIESSCHE, *schrijver (Pitje Schramoeille)* 6 Juffr. CHRISTIANE MERCELIS, *Belgisch tenniskampioene* 7 Dhr. PAUL FRÈRE, *vermaard autorenner* 8 Baron van der ELST, *grottenonderzoeker (ontdekking van de grot te Hotton)* 9 Juffr. FR. van der HAEGHEN, *kampioene schoonrijden* 10 Dhr. GÉRARD TRÉMERIE, *chef-helicopterpiloot bij SABENA* 11 Dhr. JACKY BRICHANT, *Belgisch tenniskampioen* 12 Dhr. LUC VARENNE, *"nationale" sport-verslaggever bij de radio* 13 Dhr. JACQUES BREL, *bekend chanson-zinger* 14 Dhr. FRANQUIN, *vader van Robbedoes* 15 Mevr. MONIQUE MOINET, *omroepster bij de T. V. (Franse uitzendingen)* 16 JEAN-CLAUDE, *animateur bij de radio (I.N.R.)* 17 Mevr. PAULA SEMER, *omroepster bij de T.V. (Vlaamse uitzendingen)* 18 Dhr. TONY CORSARI, *fantasie-artist en animateur bij de T.V. (Vlaamse uitzendingen)* 19 Dhr. ARMAND PIEN, *de weermaker van de Vlaamse T.V.* 20 Dhr. MARCEL VANDEWATTYNE, *Belgisch cross-countrykampioen* 21 Dhr. JOZEF MERMANS, *voetbalspeler, 56 internationale capes* 22 Dhr. RENÉ PHILIPPE, *auteur schrijver van de "Sylvie" reeks* 23 Dhr. FLORY van DONCK, *golfkampioen* 24 Dhr. WALTER DUGARDIN, *Belgisch tafeltenniskampioen* 25 Mevr. HUGUETTE PEETERS-CORNELISSEN, *zwemkampioene* 26 Dhr. ANDRÉ NÉLIS, *yachtman, zilveren medaille op de Olympische Spelen (Melbourne 1956)* 27 Dhr. ROGER MOENS, *wereldrecordhouder voor de 800 meter* 28 Dhr. RENÉ BAETEN, *wereldkampioen motocross (1958)* 29 Dhr. RIK VAN LOOY, *Belgisch kampioen wielrijden (1958)*

Boodschap van zijn Koninklijke Hoogheid Prins Albert van België Voorzitter van Het Belgische Rode Kruis

Het blijft een der hoofdbekommernissen van het Rode Kruis van België, te waken over de gezondheid van iedereen en inzonderheid over die van onze kinderen. Daarom wordt de aanbeveling, meer melk te drinken, met vreugde begroet. Onze voornaamste sportvedetten en andere personaliteiten die voor onze jeugd geen onbekenden zijn, hebben spontaan hun medewerking verleend aan deze nuttige en weldoende actie. Ik dank hen en ik wens de Brigade "M" veel succes.

Albert van België,
Prins van Luik

het zijn niets dan azen, uitblinkers in hun specialiteit. Zij zijn de eerste leden - ereleden natuurlijk ! - van de M-Brigade België.

De M-Brigade België

zal eerlang duizenden jongeren, duizenden kranige jongens en meisjes, in een gezondheidsideaal verenigen !

Je krijgt je kenteken, je wimpel, je pas

(...en een hoop voordelen !) door van de M-Brigade lid te worden. 't Is gemakkelijk : *je drinkt eenvoudig elke dag, gedurende dertig dagen, één glas melk méér !* en je gaat er daarna mee door..

Absoluut noodzakelijk :

zeg gauw aan mama of papa bij de melkverkoper het *logboek* te vragen dat voor je bestemd is !
...en er staan heerlijke geschenken klaar, misschien komt je foto in alle kranten, zo je het verdient !
Word lid van de M-Brigade België : 't is reuze !

Hoofdkwartier
van de M- Brigade België,
Belliardstraat 152, Brussel 4

M

Melk

een glas gezondheid méér elke dag

DE TOREN WANKELT!...

door Arthur Hanepoot

Er is een oude Engelse legende die zegt, dat de Londense Tower zal ineenstorten als er geen raven meer in huizen. De ineenstorting van de toren zou de val van het Britse Rijk met zich slepen...

Nu begrijp je meteen waarom de raven uit de Tower met de grootste zorg omringd worden. Zij leven op staatskosten... Er is een bewaker aangesteld om hen op tijd en stond te voederen en een dode raaf onmiddellijk te vervangen door een nieuw jong exemplaar. Sedert jaar en dag kan je dan ook in de omgeving van de Londense Tower zes prachtige raven met glanzend blauwzwart verenkleed zien klapwieken.

DIT alles om je te zeggen dat sommige landen uitstekend voor hun monumenten zorgen. Andere landen daarentegen laten het lot van hun monumenten over aan het toeval en aan de tijd. Kan je raden over welk land en over welk monument ik spreek? Ik heb het over de toren van Pisa en de inwoners van deze mooie stad.

Nooit heeft iemand gesproken over de betrekkingen die er bestonden tussen Galileï en de toren van Pisa. Ik, Arthur Hanepoot, beweer dat zij met elkaar goed konden opschieten. Je moet weten dat Galileï uit Pisa afkomstig was. Iedereen weet dat hij zei: « EN TOCH DRAAIT ZE! » Ze, dat is de aarde. Maar ik weet dat Galileï ook verklaarde: « EN TOCH STAAT IE SCHEEF! » Ie, dat is de toren! Intussen hebben de toeristen kennis gemaakt met die toren en ook zij hebben gezegd: hij staat scheef. Het is trouwens om het feit dat ie scheef staat, dat de toeristen komen kijken!

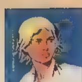
Nu een woord geschiedenis. In 1174 besloot men te Pisa een toren te bouwen. Zo gaat het nu eenmaal: er zijn toeristenbureaus die slapen en er zijn er andere die een hele stad op stelten zetten. Dit laatste was te Pisa het geval. Er werden dus plannen gemaakt, een budget gestemd, men verzamelde armen en hersens, bestelde stenen, marmer, kruiwagens en begon met de werkzaamheden. Een verdieping, twee verdiepingen, drie verdiepingen, net als de raketten die men thans naar de maan stuurt... Maar toen ze zover waren, keken de architekten even op en wat zagen zij? Zij zagen wat thans iedereen ziet: dat de toren scheef staat. Het was een ramp! De architekten Bonnano en Gugliemo namen hun pakje en gingen elders hun geluk zoeken. « Na ons de zondvloed! » zeiden ze. Toen verspreidde zich het nieuws dat de toren zou vallen, en alle inwoners van de stad kwamen kijken. Zij maakten het zich gemakkelijk. Zij hadden hun stoeltje meegebracht en sommigen zelfs hun tent. En ze wachtten, en wachtten... Zij wachtten tweehonderd jaar. De toren wankelt... maar valt niet! Knappe architekten staken de hoofden bij elkaar en zeiden: « Indien de toren werkelijk moest vallen, dan zou dit reeds lang gebeurd zijn! » En boven op de drie reeds bestaande verdiepingen, bouwden zij er nog vijf. En het resultaat? Wel, die vijf verdiepingen staan scheen. En weer wachtten de Pisanen op de val van hun scheve toren. En zij wachten nog steeds...

De scheve toren van Pisa zakt langsom schever. In de loop van vorig jaar werd de helling 1,5 cm groter en naar het schijnt is dat erg veel. Volgens de specialisten, zal de toren binnen veertig of vijftig jaar werkelijk vallen...

Men giet thans beton rondom de fondamenten van de toren om deze te verstevigen. Volgens architekten-die-het-zouden-moeten-weten, zou de toren aldus nog eeuwen scheef, maar overeind blijven staan. Dat de toren scheef staat is nodig voor ál de reisprospektussen van Italië, voor alle postkaarten en in één woord voor heel het Italiaans toerisme! Sommige bouwkundigen zijn van oordeel dat men de toren moet afbreken en weer opbouwen. Dit werk zou niet meer dan vijf jaar duren en zes miljard lire kosten. Een peulschilletje dus!

De Pisanen willen daarvan niets weten. Zij betrouwen de architekten voor geen haar en zij zijn de mening toegedaan, dat hun toren eeuwig is. En, het zal wel moeilijk zijn het tegenovergestelde te bewijzen!

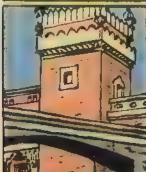

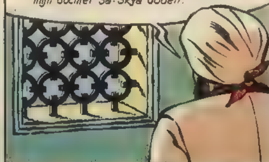
DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

DE MAGISCHE DOLK

DOOR PAUL CUVELIER.

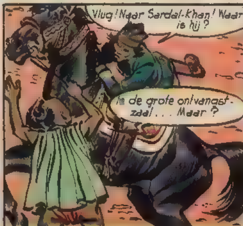
Corentin riep de hulp in van Imaël en zijn volk om Sompur, bezet door de Mongolen, te bevrijden.

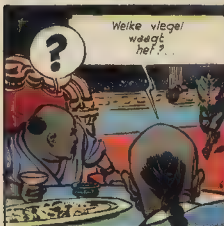

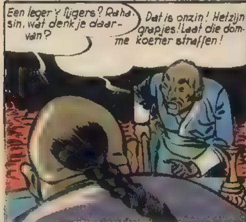

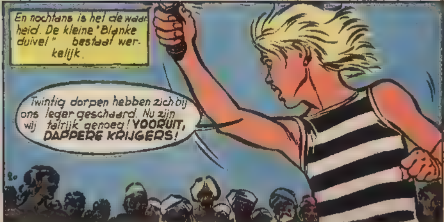

(Wordt voortgezet.)

Heb je het album van dezelfde auteur : « De nieuwe avonturen van Corentin » reeds gelezen ?

MONTANA

En zo stijgt de bevolking van Gunsmoke vlug... nog vlugger dan men denken zou!

KID

Dog Bull verliest de moed bij het zien van zijn nieuwe stad. Kid Ordinn, totaal veranderd ten gevolge van een val, steekt de handen uit de mouwen...

DOOR TIBET — SCENARIO : GREG

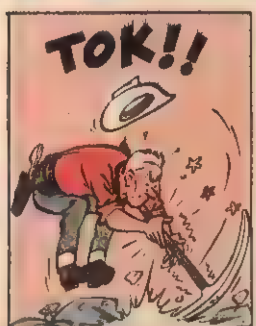

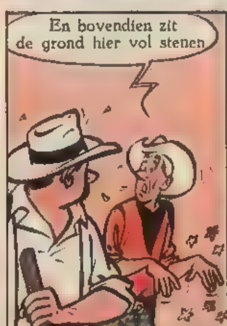

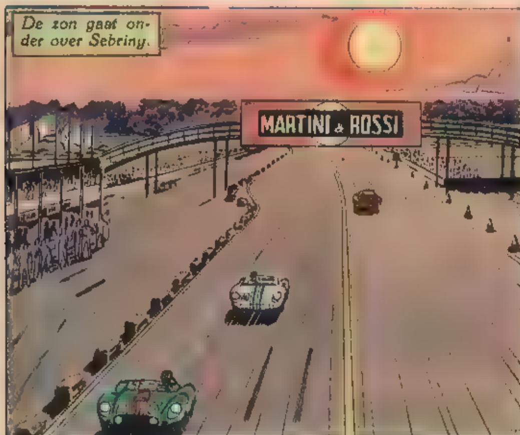

HET CIRCUIT

Tijdens de wedren van Sebring verliest de racer Bill Rix eensklaps het bewustzijn en ontsn... verdovingsmiddel. De wedren gaat verder en ...

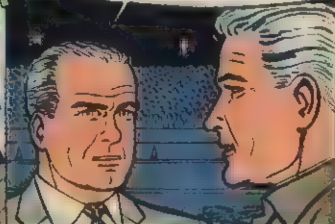

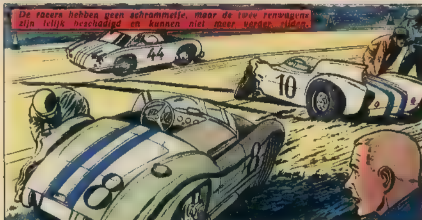

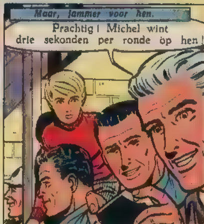
VAN DE ANGST ! door Jean Graton

... nippertje aan het ergste. Na onderzoek blijkt dat deze ongesteldheid veroorzaakt werd door een ... hoofdzaak af tussen Michel en twee Amerikanen...

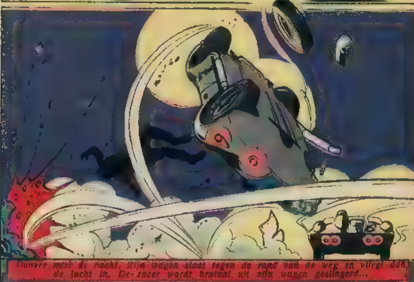

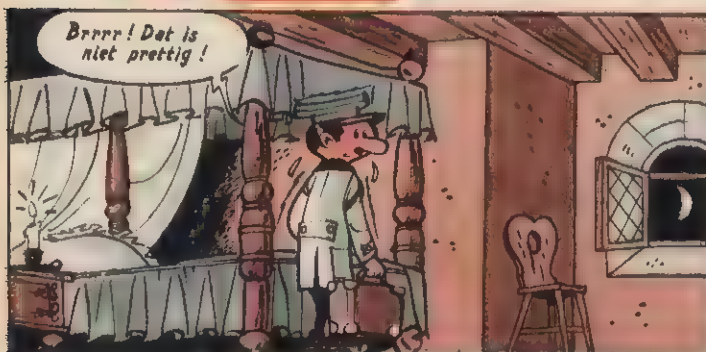
(Wordt voortgezet.)

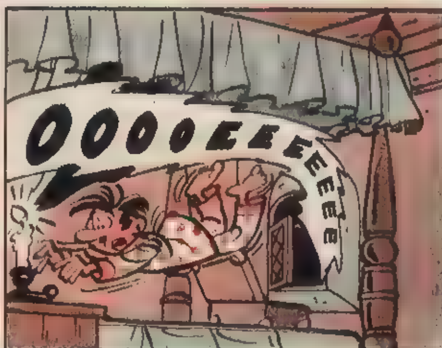
PECHVOGEL LE

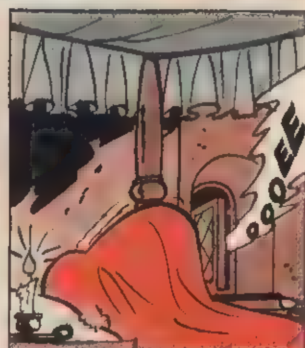
Pechvogel werd door professor Kootsaat als privéchauffeur geëngageerd. Oscar, ... mogelijke om onze vri...

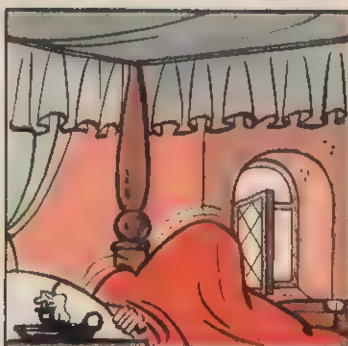

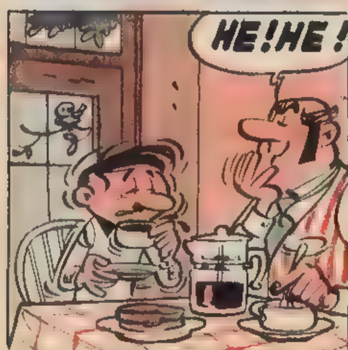

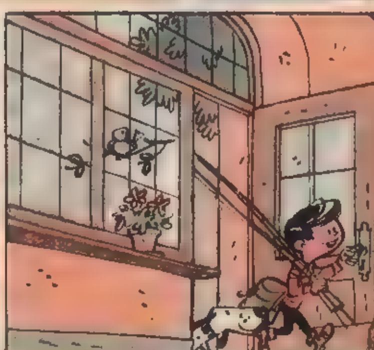

IDT DE DANS!

Tekeningen: Berck.
Tekst: Goscinny

kamerknecht, doet al het
n de vlucht te drijven...

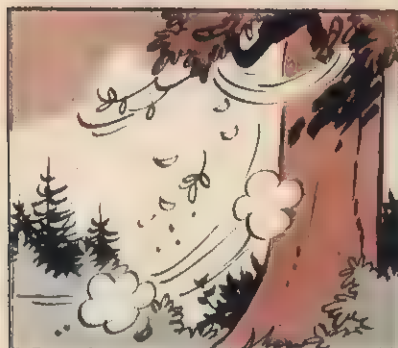

De nieuwe avonturen van JACK DIAMOND

STORM OVER DE FAR-

Op enkele mijlen van de stad scheiden Jack en Bill. Niemand mag weten dat die beiden elkaar kennen en dat zij samen werken . . .

Adieu, Bill. Ik houd Mark. Hij zal m'n bode zijn wanneer ik je iets heb mee te delen.

Adieu, baas. Veel geluk !

Op het moment dat Jack van z'n paard springt . . .

Alweer die dikwangige knaap ? . . . Ik ontmoet hem overal op m'n weg.

Die avond in een saloon van Savageton . . .

Wat drinkt u ?

Een rye.

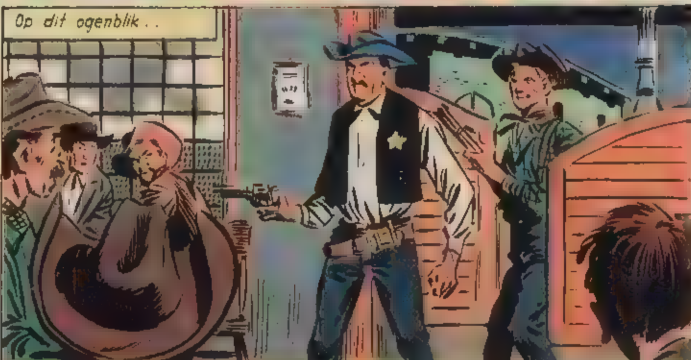
Gegroet, makker. Mag ik je een glas aanbieden ?

Ja, graag.

De dikke man, die zegt dat hij Jozef Steve heet, stelt Jack een heleboel indiskrete vragen . . . Hij wil beslist weten "wie" Jack eigenlijk is.

Man, laat me met rust. Waarom wil je weten waar ik vandaan kom en wat ik hier doe ? . . . Ik heb een hekel aan lastposten.

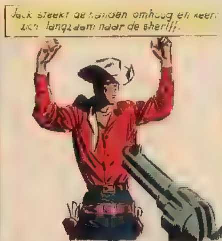

WEST

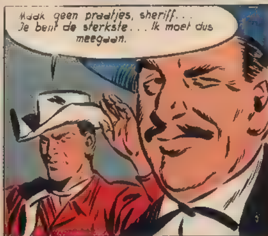
door L. en F. FUNCKEN

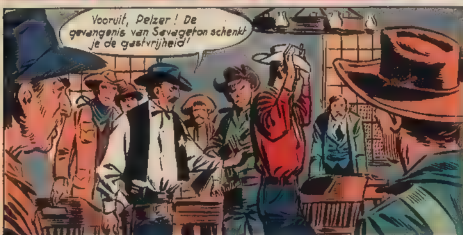

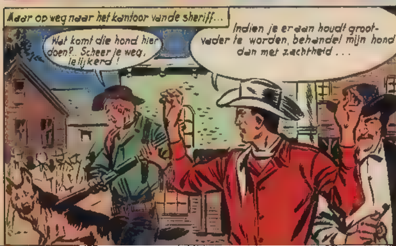

(Wordt voortgezet.)

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

IN HET LAND VAN DE ROODHUIDEN

IN de geschiedenis van de kolonisatie was de XVIe de gouden eeuw voor Spanje en voor Portugal. De XVIIe was de gouden eeuw voor de Verenigde Provincies, de XVIIIe voor Frankrijk en Engeland. Frankrijk en Engeland koloniseerden in Noord Amerika en in Indië, in het land van de Roodhuiden en van de maharadja's, op dezelfde plaats en op hetzelfde tijdstip... Lagen de belangen van beide naties parallel ? Neen, ze lagen tegenover elkaar en zouden in botsing komen.

1. — DE DERTIEN

LANGS de Atlantische Oceaan, van Labrador naar Florida, lagen dertien Britse kolonies : vier kolonies in het Noorden, Nieuw Engeland geheten en bewoond door de Puriteinen, vier kolonies in het centrum, bewoond door de Quakers, aanhangers van William Penn die Pennsylvania en de stad Philadelphia stichtte, vijf kolonies in het Zuiden, Virginia, Maryland, Georgia, Carolina, bewoond door Anglikanen die zwarte slaven te werk stelden in hun plantages.

2. — CANADA EN LOUISIANA

FRANKRIJK had zijn koloniaal rijk gevestigd rond de dertien Engelse kolonies. Canada, of Nieuw Frankrijk, omvatte de streek van de Sint-Laurens en van de grote meren, waar Champlain Quebec had gesticht. Louisiana omvatte toen heel het bekken van de Mississippi, de langste stroom ter wereld, waarvan Cavelier de la Salle de exploratie had voltooid. Een blik op de kaart laat je toe te begrijpen, dat Louisiana en Canada trachtten elkaar te bereiken langs de Ohio om aldus een einde te maken aan de expansie van de Engelsen. Maar de Engelsen waren in het bezit van de Hudsonbaai. De belangen van beide mogendheden lagen recht tegenover elkaar. Konflikten waren onvermijdelijk.

3. — GROND ONTGINNEN

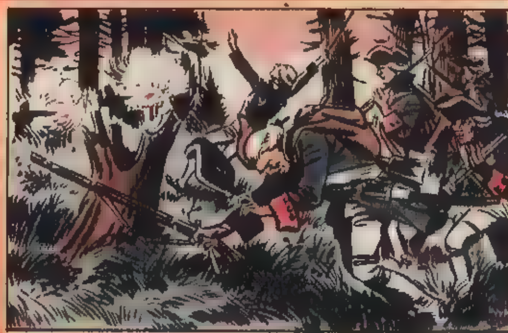
OUD-SOLDATEN en arme boeren waren de eerste Franse kolonisten. Zij bouwden houten hoeven op het weideland, zij noemden het « prairie ». Van die prairie zouden ze vruchtbare akkers maken. Er kwamen steeds meer vlijtige katolieke families, zij droegen Franse namen en die vindt men thans in Canada nog weer. In het Noorden drongen de pelsjagers door tot aan de Rocky Mountains. De kolonisten van Canada en van Louisiana waren echter niet zo talrijk : 80.000 in het geheel, terwijl er anderhalf miljoen Engelse kolonisten waren.

4. — DE OMSINGELING

DE Fransen slaagden er in door te dringen op het grondgebied van de Roodhuiden : de Irokezen, de Natchez, de Chickasaws en nog andere stammen. Natuurlijk haalden de Roodhuiden de strijdbijl boven. Om beschermd te zijn tegen de Indianen, maar vooral tegen de Engelsen, bouwden de Fransen houten vestingen, Fort Rosalie, Fort Carillon, Fort Duquesne. De Engelsen deden net hetzelfde. Zij bouwden o.m. het Necessity Fort.

5. — NECESSITY FORT

IN 1754 verraste een detachement Engelse kolonisten, onder de leiding van de jonge George Washington, enkele Fransen onder het bevel van Jumonville. Dat was in de vallei van de Ohio, ten zuiden van Fort Duquesne. Jumonville werd gedood. Toen vielen de Fransen Necessity Fort aan, waarin Washington zich verschanst had en maakten er zich meester van. Dat was een eenvoudig grensincident, maar dit incident luidde het begin in van de koloniale oorlog.

... in top-conditie !

HACOS

Je bewondert deze sportman en je zou willen 'n athleet worden als hij, ook zo groot en zo sterk. Dat kan je bereiken als je bij elk ontbijt een grote kop Hacosan drinkt.

Hacosan in melk : voedend en versterkend ...en zó lekker !

Vraag je ma Hacosan, en vertel haar dat de dokters Hacosan aanbevelen als « de drank der kampioenen ».

Drink elke dag HACOSAN
en je wordt een hele kerel.

OPGELET !

Hacosan wordt verkocht met de befaamde Kuifjeszegels.

En als je slim bent, krijg je er **100.**

Het volstaat onderstaande zin te vervolledigen en je antwoord te zenden aan Agence Belge Haco, St-Michielslaan, 103, Brussel 4. Als het juist is, zal je 100 Kuifjeszegels ontvangen.
Wat 'n meevaller !

Hacosan is de betrouwbare v...... door de artsen a......... voor k........ in volle g...... Het bevat enkel natuurlijke p........, de beste voor aller g......... : verse m..., eieren, r.........., gekiemde gerst, honig en c....., 't is een Z....... product dat heerlijk smaakt in 'n k.. warme of k.... melk.

HACOSAN

voedt en versterkt

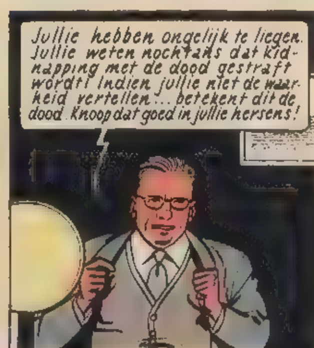
De nieuwe avonturen van Pom en

TEDDY VOOR DE

De impresarii van Allan vernemen dat

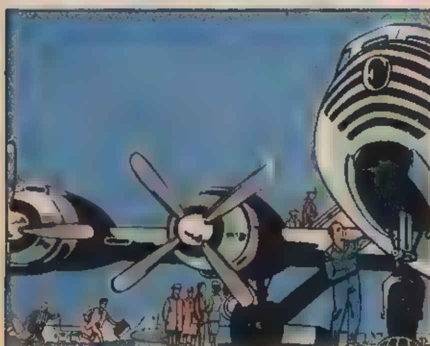

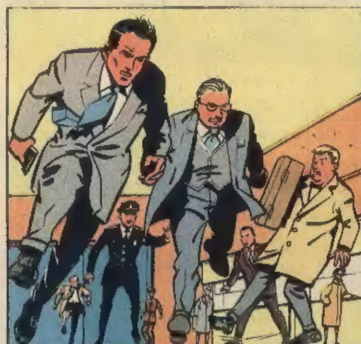

Teddy door Fr. Craenhals

CAMERA

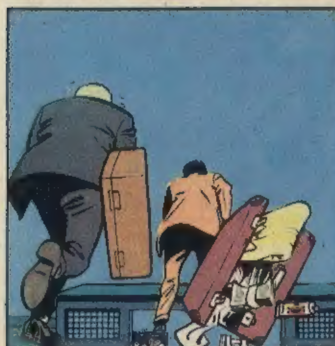

...mplot ontmaskerd werd en pakken hun koffers...

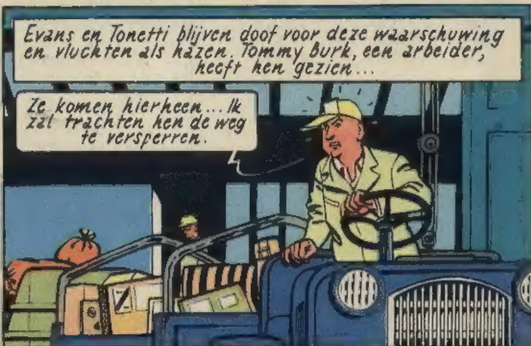

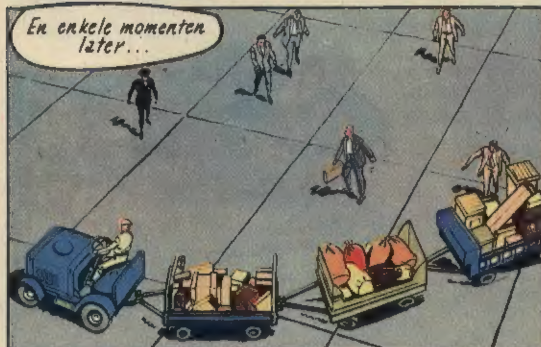

(Word

DE POS

RAADSEL Nr 24

In dienst van de ambassadeur

OPLOSSING

DE schuldige is de sekretaris Jacobsky. Hij zei inderdaad : « Gelukkig dat de aanvaller « in de duisternis » zijn slag miste ! » Toen hij in het archievenzaaltje kwam was er licht, vermits ik het licht had onstoken. Dit detail bewijst dat hij de ambassadeur in de duisternis had neergeslagen.

BABYSITTER

DE Zweedse soldaten, ingekwartierd nabij de Poolcirkel, verveelden zich stikkedood. Om aan die dodelijke verveling een eind te maken, moeten ze thans bij de inwoners van de streek allerlei karweitjes opknappen. De soldaten spelen timmerman, schilder, enz., maar worden vooral gewaardeerd als « babysitter ». Zelfs de grootste bengels zijn zoet als engeltjes wanneer een man in uniform een oogje op hen houdt !..

Het weekblad « KUIFJE » : 14e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-202, Van Volxemlaan, Brussel 19. —
NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Nederland : KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.380 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad (B.C.).
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris Iie
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

19-11-59

TILJON

EEN SAPPIG BOOMPJE

TE Scotchi zijn enkele botanisten van een experimentele tuin voor subtropische planten er in geslaagd, vijftig verschillende fruitsoorten aan één en dezelfde boom te kweken. Je kan van die boom niet alleen een oranjeappeltje plukken maar ook een citroen, een perzik, een abrikoos, een pompelmoes... Nu, kies zelf maar uit. Een sappig boompje, hé?

GEKLEURDE WOLKEN

WOLKEN kleuren is het laatste Amerikaanse snufje. Raketten verspreiden op een bepaalde hoogte een kleurstof die de wolken de heerlijkste tinten geeft. Zijn de Amerikanen niet meer tevreden met de natuurlijke kleur van de wolken? Toch wel, maar die kleurstof zou de radio-verbindingen merkelijk verbeteren.

Kuifje in Tibet

DOOR HERGÉ

Welke statige processie komt onze vrienden tegemoet?

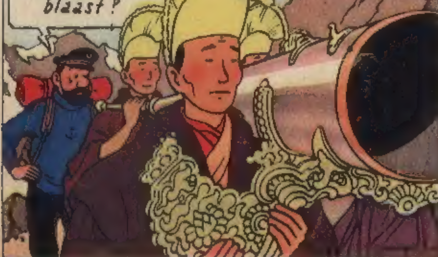

(Wordt voortgezet.)